

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Unus Pro Omnibus, Hoc est: Christus Jesus Dei Filius

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1733

VD18 12431648

Consideratio CXLVIII. Mala fors, pessima mors illorum, qui Christum & hunc crucifixum non amarunt, non honorarunt in vita sua.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45934)

exercitus Israel. Supra quod pereleganter Ludovicus de Ponte: Ita etiam, cum Christus Dominus, cujus imaginem arca illa ferebat, elevatus est in crucem ad pugnandum contra hostes suos, dictum est illi per Prophetas. Surge Domine, & virtute tua cuncti hostes dissipentur. Postquam autem corpus descendit in speluncam, & anima in limbum; clamabat Sponsa: Revertere Domine ad multitudinem exercitus Israel.

De Ponte in Cant. 2. Exhor. 39. §. 1.

Finem huic Considerationi imponat B. Virgo nunc Verbo grvida, quæ in suo Magnificat inter alia & hæc Prophetico spiritu effata est: Fecit potentiam in brachio suo. Quæres, ubi DEus hanc suam demonstravit potentiam? R. Hugo Cardinalis: Fecit potentiam in brachio suo in cruce extento: Quia diabolus superavit, captivos de inferno liberavit, & Electos omnes ad superna levavit. O sub hoc brachio & nos vivere, & mori desideramus &c.

Luc. 1. 51. Hugo Card, hic.

CONSIDERATIO CXLVIII.

Mala fors, pessima mors, Christum Crucifixum in vita non honorasse, non dilexisse.

Aspicient ad me, quem confixerunt. Zach. 12. 10.

I.

Olima in exitu Israel de Ægypto præcedebat Dominus electo populo suo in columna nubis & ignis, monstrans eis viam in Palæstinam: Hebræos quidem illuminans, sed Ægyptios obtenebrans, & eorum interficiens exercitum: Jamque veniebat vigilia matutina, & ecce respiciens Dominus super castra Ægyptiorum per columnam ignis & nubis, interfecit exercitum eorum. Adverte hic diversum Domini Dei aspectum super pios & impios: Israelitas in maris rubri transitu dirigebat ad felicem portum, ita ut totam ejus latitudinem, quæ sex leucas continet, per dimidium noctis tricies centena hominum millia sicco pede transferint, Ægyptios verò insequentes & hostes suos in undis submersit. En duplicem Dei aspectum benignum & terrificum. Sit erit in consumatione sæculi, ac præsertim in exitu animæ nostræ ad alteram transeuntis vitam; pios pie

Exod. 13. 21.

Exod. 14. 24.

Aaaa 3

aspi-

aspiciet IESUS olim crucifixus, sed nunc ut Judex distri&ctissimus, malos malè perdet. Vide, ne tu sis inter illos.

2. S. Joannes dilectus ille Christi discipulus vidit aliquando in raptu Dominum suum, cujus oculi erant flamma ignis, id est fulgetræ: *Et habebat in dextera sua stellas septem: Et de ore ejus gladius utraque parte acutus exibat.* Observa; per septem stellas & jucunda lumina in manu Christi denotantur beneficia ejus divina, quæ suis servis, qui in vita ipsum dilexerunt, & imitati sunt, in æternum conferet, sed flamma ignis & fulgetræ & duo gladii indignationem ejus indicant ad terrorem perditorum & inimicorum crucis, quorum Deus venter erat in vita, & nunc finis interitus: *Videbit eum omnis oculus. & qui eum pupperunt.* Hinc videtur, subintrat hic Cornelius, quod in Christo judice veniente ad judicium videbuntur crucifixionis insignia, & vulnera, id est apertura manuum, pedum, lateris, sed gloriosa & splendentia, impiis & crucis osoribus ad terrorem, piis autem ad ineffabile gaudium ac solatium. O peccator! ubi tu tunc parebis?

3. Variè se Moyses excusavit apud DEUM, ubi ad illam missionem vocatus est, quâ populum Hebraicum à durissima Pharaonis liberaret servitute; cui Dominus: *Quid est quod tenes in manu tua? Respondit, virga; dixitque Dominus: Projice eam in terram, projecit, & versa est in colubrum.* Allegoricè per istam virgam (prout alibi explanavimus) Crux Dominica intelligitur, quæ impiis in morte & particulari judicio vertetur in colubrum: *Mors est malis, vita bonis.*

Latrones consule cum Christo Redemptore nostro ferreis aculeis & similibus clavis (prout habet Nonnus & alii) in crucem actos: *Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones, unus à dextris, & unus à sinistris, crux enim erat ordinarium latronum supplicium, inter quos & cœli terræque Dominus medius, tanquam eorum choragus & princeps pependit, ut adimpleretur illud Isaïæ Prophetæ: Et cum sceleratis reputatus est.* Sed advertè diversum horum latronum exitum; unus salvatus, & alter æternum reprobatus est. Juvat hic audire S. Augustinum: *Ipsa, inquit, Christi Crux, si attendas, tribunal fuit. In medio enim Judice Christo constituto unus latro, qui credidit, liberatus, alter, qui insultavit, damnatus est. Jam significabat quid facturus est de vivis & mortuis, alios positurus ad dexteram, alios ad sinistram, nimirum hos missurus in ignem æternum, illos ducturus ad caeleste suum regnum. Ita in ipso illo sacrificio, quo ex misericordia nos reconciliabat aeterno Patri, voluit vos commonesacere justitia, quam in suo judicio in peccatores exercebit.* Sta hic, & considera.

4. Isaïas Prophetarum princeps genti suæ propter enormia, quæ patravit scelera, amaram mortem & fortem prædixit: *Ecce Dominus dissipat.*

Nonnus in
Jo. 19. 19.
Matth. 27. 38.

Isa. 53. 12.

S. August.
Tract. 31. in
Joan.

disperdet terram, & nudabit eam, & affliget faciem ejus, & disperget habitatores
 ejus; Et tandem addit, quòd potio illorum in morte sit futura amara:
Amara potio &c. Theodoretus, Eusebius, Vatablus & alii dicunt, quòd
 hic, & per reliquum capitulum agatur de vastitate Judæis invec̄ta post,
 & propter Christum crucifixum, quia crucifixum Dominum suum
 non honorarunt, non ut Messiam agnoverunt, ideò miserrimâ mor-
 te perierunt.

Talis rerum facies & Christianorum peccatorum erit in morte,
 qui in vita sua Christum & hunc crucifixum non amarunt, imò de
 novo per peccata sua crucifixerunt. Tunc adimplebitur illud Salo-
 monis in Proverbiis: *Novissima illius amara;* Et illud Ecclesiastici: *O*
mors, quam amara est memoria tua? Quibus adjungo Jeremiam Prophetam:
Scito, & vide, quia malum & amarum est, reliquisse te Dominum Deum tuum.

De S. Mœchtildæ refertur, quòd aliquando, cùm orationi ferven-
 tius insisteret, patentem infernum conspicata sit, & in eo ignitos dra-
 cones, serpentes, leones, tygrides, lupos, canes &c. sese invicem crude-
 libus morsibus atrocissimè laniantes. Et cùm Dominum suum ac
 Crucifixum Amorem de hac visione humiliter consuleret, quid sibi
 hæc monstra vellent? Divinum responsum accepit: *Animas esse, quæ*
nunquam Salvatoris sui, passi scilicet, & suppliciorum ac Vulnerum ejus meminif-
sent, quibus tamen, veluti cali clavibus cælum aperitur, & clauditur infernus. Sub-
 intrat S. Augustinus Hipponensium Episcopus: *Quo, inquit, se tunc*
peccator convertet, quando illi meritò exprobrabit Salvator: Vide hominem, quem
crucifixisti; vide Vulnera, quæ infixisti; vide latus, quod transfixisti, quoniam per
te & propter te apertum est, & tamen intrare nolluisti? Et neque tu?

5. Quo modo Christus pientissimus Servator noster in deserto à
 diabolo fuerit tentatus, satis luculenter describit Sanctus Matthæus
 cap. 4. v. 1. Tandem, ubi nihil efficere poterat, *reliquit eum diabolus,*
 & quidem diabolorum omnium princeps Lucifer, qui Filium Dei sibi
 ad singulare deposcebat duellum, victumque se passus ei ultrò cedebat
 victoriam. S. Lucas ait: *Recessit ab illo usque ad tempus.* Et quare usque
 ad tempus? ergo diabolus ad Christum rediit ut illum tentaret de no-
 vo? Ita est, rediit & quidem supremo vitæ die, quando Salus nostra pe-
 pendit in cruce; hic in mortis articulo pugnandum erat Christo cum
 omnibus infernalibus legionibus ac præfertim cum antiquo serpente,
 sed quia nihil diabolus in eo invenit, *in pudore,* ait S. Athanasius, *reje-*
ctus est. Observa hic animæ mi! Si adeò observavit princeps tenebra-
 rum tempus mortis Christi, ut omnes eum tentandi vires tunc exereret,
 quid tecum fiet peccator inveterate, in illo ultimo agone, ex quo pen-
 det æternitas? *Tunc circumdabunt te inimici tui vallo, & coangustabunt te undique,*
 eò quòd non cognoveris tempus visitationis tuæ.

Cornel. in Ep
S. Jacobi c. 2.
v. 13.
Luc. 12. 12.

Job 26. 11.

Pfal. 33. 22.
I. Petr. 4. 18.

Zehentner.
in Promontorio
malz speci
lib. 4. §. 2.
num. 25.

Pfal. 49. 22.

6. De S. Anselmo Episcopo Cantuariensi refert Vita, & ex ea Cornelius, quod aliquando iter faciens, ac dioecesim suam visitans in venatores & canes inciderit, leporem omni conatu persequentes; qui cum penè esset in ore vertagorum, nec amplius posset effugere, ad pedes Sancti Antistitis totus tremens & sudans accurrit, quem Sanctus benignè manibus exceptum sinu suo fovit, convertensque se ad venatores, suosque itineris socios, dixit: *Talis est anima in extremo vita periculo, quam canes infernales persequuntur. & devorare contendunt.* Tunc videbunt peccatores, in quem transfixerunt. *Tunc animam tuam repetent à te, mali videlicet Angeli & crudeles tributorum exactores, & qua parasti, cognerunt?* Tunc tota criminum tuorum congeries innovabitur, & prae oculis posita heu quantum percutiet mentem tuam! Ah quid tunc erit osori & contemptori crucis, qui in vita sua Christum crucifixum non amavit, non coluit, non imitatus est? O mors, quam amara tunc erit memoria tua, cum anima nunc à dæmonibus trahetur ad terribile Dei judicium? *Si columna caeli contremiscunt adventum ejus, qualis ac quantus tunc te invadet tremor, ô peccator obstinate & procrastinator pessime? Tunc verificabitur illud Regii Vatis: Mors peccatorum pessima, & illud S. Petri: Si justus vix salvabitur, impius & peccator ubi parebunt? Cogita hæc, & bene ruminare.*

7. Exemplo sit tibi ille Canonicus, de quo Zehentnerus refert, quod Toleti in Hispania, licet sacris per plures annos initiatus, malam & scandalosam vitam duxerit. Tandem ad extremum vitæ devenit quem gravi infirmitate correptum Ecclesiastes Toletanus invisit, monuitque, ut salutis suæ, dum adhuc gratiarum tempus affulgeret, per veram ac contritam peccatorum confessionem consuleret. Renuit ille nondum esse hujus rei necessitatem; instat Ecclesiastes, ei proximum intentans divinum judicium & gehenam, nisi dignos faceret pœnitentiæ fructus. Sed frustra omnia. Quare consternatus Ecclesiastes imaginem Crucifixi Jesu apprehendit, & Psalmum de Profundis pro ægri animæ salute devotissimè recitat. Et ecce dum devenit ad illa Davidis verba: *Fiant aures tuæ intendentes in vocem deprecationis meæ, lignea imago inspectantibus pluribus præsentibus brachia cruci affixa resolvit, & utrâque manu aures observavit, hanc lamentabilem emittens vocem: Quia vocavi te, & renuisti, ego quoque in interitu tuo ridebo.* Ad quod fulmen mox æger infelicem animam expiravit: *Intelligite hæc, qui oblivisimini Deum, ne quando rapiat, & non sit qui eripiat.*